

Галина ГЕВРИК,

вчитель початкових класів вищої категорії

ЗОШ І-ІІІ ст. № 15

м. Дрогобича Львівської обл.

Сценарій свята "Осінь-Чарівниця"

Учениця. Коли з дерев всі листочки злітають,
Коли вже на південь птахи відлітають,
Коли небо сіре, холодний дощ лється,
Оця пора року як зветься?

Діти (хором). Осінь.

Учень. Осінь, осінь! Чарівна і дивна
В дивограї кольорів горить.
Неповторна, гарна, як царівна,
У намисті горобин стоїть.

Учениця. Гляньте! Листячко яке барвисте:
Жовте, червонясте і руде!
Небо – синє-синє! Чисте-чисте!
І немає хмароньки ніде!

Учень. Справді, осінь дуже гарна й мила,
І краси багато так у ній.
Все довкіл вона позолотила,
Тільки придивитися умій!

Учениця. Відлетіли пташки, відлетіли
У далекі і теплі краї.
Нам порожні гніздечка лишили
Й пісеньки всі найкращі свої.
Ті пісні в наших думках тісняться
І в серцях ніжно-ніжно бринять.

Виконується "Осінь пісенька".

Учениця. Осінь чарівними барвами квітне,
Тепла буває, суха і привітна.
Жовта, червона, зелена, руденька,
Ще золотава, гаряча й тепленька.
Радє квітами і кольорами,
Сяють жоржини ясними вогнями.
Ще хризантеми цвітуть до морозу
І не страшні їм холодні прогнози.
Осінь буває чудова й чарівна,
Сонячна, сяюча, світла і дивна.

Учень. Часом проллється рясними дощами,
Сумно зітхне, не порадившись з нами.
Холодом різко не в пору повіє,
Сірою стане. І це вона вміє.

Учень. А коли дощик шодень накрапає,
Колір чарівний у неї зникає.
Осінь тоді сіра-сіра, байдужа,
Сонечко навіть світити не здужа.

Учень. От яка осінь на світі буває,
То сяє сонцем, то дощ накрапає.
То вона світла, барвиста, чарівна,
То сіра-сіра, сумна й непогідна.
Але у ній хоч коли та красиво!
Осінь – чарівність! Осінь – це диво!

Виконується пісня "Кап, кап".

Учениця. В час осінній є дивні секрети –
Все у золоті: ліс і гаї.
Творить осінь чарівні букети –
Лиш збери їх у руки свої.

Ось дубовий листок, тут – кленовий,
Листя золотом дивним горить.
Ще ромашку – й букет пречудовий
В нас у кожного вийде за мить.

Діти-Листочки вбігають до зали і танцюють під музику.

Листочок 1. Ой, як гарно навкруги!
В золоті сади, луги.
Хто нас так розмалював?
Одяг хто подарував?

Листочок 2. Уночі, як нам ще спиться,
Ходить гарна чарівниця.
А сама вся в золотому,
У намисті дорогому.
Як лише чого торкнеться,
Так те золотом заллється.

Листочок 1. Хто ж красуня та чарівна?
Листочок 2. Осінню красуню звать.

Виходить під музичний супровід Осінь з букетом осінніх квітів і декламує вірш.

Осінь. Я – Осінь. Пора надзвичайно чарівна.
У барвах казкових ліси і поля.
Я тут господиня, я Осінь-царівна.
В моїм володінні земля.
Три місяці маю собі на підмогу.
Це Вересень, Жовтень – мої трударі.
Листопад завершує нашу дорогу
І зменшує сонця вгорі.
І довшає нічка, стає холодніше.
Пора прощавання скоро прийде.
Заплачуть дощі все частіше й частіше,
І чарів не стане ніде.
Покличу-но місяців я на розмову –
Зустрітись пора нам прийшла.
Роботу вони всі зробили чудову,
За кожного рада була.
Їм разом зустрітись не випало,
В роботі спливали всі дні.
Було в них завдань і роботи чимало,
І час пролітав, як пісні.

Осінь співає пісню (на вибір учителя). Осінь під музику кружляє, розсипає осінні квіти навколо себе і кличе місяців.
Вони заходять з різних боків.

Вересень. Ми за запрошення вам дякуєм сердечно,
За хліб пахучий і сердець тепло.

Жовтень. Ми піднесем дари природи, безперечно,
Щоб радісно із нами вам було.

Листопад. Дарую я вам кетяги калини,
Якраз достигли у холодні дні.
Калина ж наша – символ України,
Про неї у народі є пісні.

Вересень. Потрудився я в садочку, в городах та в полі.
Льон зібрав я і картоплю, яблук, груш доволі,
Помідор, квасолі, перцю, гречку, просо й сливи,
Щоб були всі люди ситі та були щасливі.

Жовтень. Ну, а я все, що лишилось довше досягати –
 Це капуста головаста і гарбуз пузатий,
 Моркву гарну, солоденьку, буряки цукрові,
 Щоб були всі люди ситі та були здорові.

Листопад. Ну, а я зорю земельку, як пройду полями.
 Повкладаю звирів спати, як пройду лісами.
 У городах та садочках прибору красиво,
 Щоб цю зиму перебути на землі щасливо.

Учениця. Спасибі, Осене, що в гості завітала,
 І місяцем осіннім вдячна я.
 Цієї зустрічі давно ми всі чекали.
 Й родина задоволена моя.

Осінь. Я рада, діти, що зустрілась з вами,
 Ви осінь любите, як казку чарівну.
 Ще славите мене і віршами, й піснями,
 Й малюєте картину не одну.
 Тому і я створила гарну казку,
 Красою й барвами порадувала вас.
 Тож заспівайте, діточки, будь ласка,
 У цей святковий неповторний час.

Діти виконують пісню про осінь. Виходить художник.

Художник. Я художник, придивляюся до краси
 осіннього пейзажу. А осінь така чарівна, така гарна, що
 сповнює серце добром.

Осінь. Ми й тебе запрошуємо до нас, адже ти художник
 і вмєш по-особливому бачити красу природи, вмєш
 передати її характер і настрої.

Художник. Осене, красунечко, осене чарівна,
 Ти вдяглася в золото, наче та царівна.
 Всі ми закохалися у пейзажі-диво.
 Хоч і сумно трішечки, але ж так красиво!
 Всюди барви осені теплі і чудові.
 І ліси приваблюють різнокольорові.
 А в повітрі пахощі із полів і саду,
 Все з городів звезено, складено до ладу
 У льохах, у засіках, в хаті і в сараї.
 На столах у кожного пишні короваї.
 Тож спасибі, осене, за дари чудові.
 Будемо ми з хлібом всі ситі та здорові.

Осінь. Дякую за добрі слова. Але без людської
 щоденної праці не було б стільки дарунків. Бо ж правильно
 народ підмітив: без труда нема плода.

Виконується пісня "Збирай урожай".

Учениця. Чудова осінь! І така чарівна!
 У золоті дерева всі стоять.
 І трішки сумно, якось ніби дивно.
 Що всі листочки з дерева злетять.

Учень. От небо знову стало волошкове.
 Така краса і простір угорі!
 А різнотрав'я, ніжне і шовкове,
 І так приємно восени мені.

На сцену виходить Небо.

Небо. А що ж про мене нічого не кажете? Я – Небо!
 Від мого стану і краса, і сум, і радість, і щастя.

Чарівне небо в різну пору
 І полюбляють мене скрізь.
 Ти підніми голівку вгору,
 В бездонне небо подивись.
 Воно міняється щомиті:
 В нім незабудок ніжний цвіт,
 То цвіт у нім волошок в житі,
 А то, немов усе горить.
 То колір моря в нім синіє,

То біла хмарка там пливе.
 А іноді воно сіріє
 І сердиться, немов живе.
 То дощиком воно проллється,
 Бо хмара грізна в нім пливе.
 А то – відразу засміється
 І в нім веселка оживе.

Художник. А й справді, небо прекрасне в будь-яку
 пору. Воно посилає нам радість і щастя, а іноді сіє тривогу
 і страх, але все одно завжди чарівне. А восени небо бездонне,
 синє, блакитне. Як можна не захоплюватися ним?

Учениця. Як на небі сонечко –
 Можна йти гуляти,
 І стрибати, й бігати,
 І в піжмурки грати.

Учень. А як небо хмуриться,
 Дощик накрапає,
 Парасолька всіх малят
 Від дощу сховає.

Виконується танець з парасольками.

Осінь. А тепер час і про дари мої згадати. Спробуємо
 деякі назвати.

Загадки.

- Сидить дівчина в коморі, а коса її надворі.
 (Морква).
- Сидить Марушка в сорока колушках. (Капуста).
- Без рук, без ніг, а пнється на батіг. (Квасоля).
- Під землею пташка кубло звила, яєць нанесла.
 (Картопля).
- Має шкур сім, витискає сльози всім. (Цибуля).
- Є шапка, але голови нема. Є нога, але без черевика.
 (Гриб).

– Жовтий, круглий, головатий,
 Весь перистий та бокатий.
 Він дітей багато має,
 Їх гуляти не пускає.

Діти (хором). Гарбуз.

*З'являється Гарбуз і виконується інсценізація української
 народної пісні "Ходить гарбуз по городу".*

Учень. Затужило за сонечком небо,
 Потускніли усі кольори.
 Ой, не треба дощити, не треба,
 Хай ще сонце сміється згори.
 Хай тепло нам дарує і ласку,
 Й диво-фарби усіх кольорів.
 Прошепоче осінню нам казку
 В пишних кронах могутніх дубів.

Осінь. Тепер спокійна я,
 Свої турботи залишу на потім,
 На наступний рік.
 Уже кінчається моя робота
 І дням моїм також кінчається лік,
 Сьогодні я прощаюся
 Із вами усіма,
 Уже у білій шубі
 Прийде до вас... Зима!

Під мелодію вальса Осінь виходить із зали.

Учениця. Швидко спливають хвилинки,
 От і прощатись пора.
 І на прощання всім зичим
 Щастя, здоров'я, добра!

(У матеріалі використано вірші українських поетів).